

Зараз все частіше постає питання про рівність між чоловіком та жінкою. Думки різних людей часом абсолютно протилежні: від того, що повинна бути абсолютна рівність, до того що такої рівності взагалі бути не може. Де ж знайти істину?

Ролі, які жінки і чоловіки грають у суспільстві, лише в дуже невеликій мірі визначені біологічно, і значною – соціально. Вони постійно змінюються. Хоча, обумовлені культурою або релігією, ці ролі відрізняються в залежності від географічного знаходження та від тимчасових змін. Хоча сучасна демократія скасувала середньовічну суспільну ієрархічну систему та привілеї, пов'язані з суспільним становищем та статевою належністю, й проголосила принцип рівності усіх перед законом, стереотипи свідомості суспільства і досі розглядають жінку як слабку у порівнянні з чоловіком істоту, яка є другорядною в суспільному, політичному та економічному житті, чоловіча ідеологія є породженням тоталітарної системи, але виховання спроможне змінити гендерну ментальність.

Основною проблемою становлення гендерної рівності є формальність прав жінок. Реальна ситуація в цілому є прямо протилежною правовим нормам. На шляху до встановлення гендерної рівності у нашому суспільстві стоять наступні чинники:

- Кризова економічна ситуація (і особливо безробіття, яке нерідко штовхає жінок на заробітчанство, що нерідко призводить до продажу жінок та подальшої сексуальної експлуатації).

- Слаборозвинуте громадянське суспільство, у тому числі пасивність жіночих організацій та окремих жінок у відстоюванні своїх законних прав та свобод.

- Основними жіночими проблемами є домашнє насильство, проституція та торгівля жінками, наркоманія, відсутність послідовної державної політики в цій сфері. Особливої гостроти набула проблема сексуальних зазіхань, які вважаються нормою у відносинах між керівниками-чоловіками та підлеглими-жінками.

Стереотипи є найбільш складною умовою в створенні принципіально нових відносин у соціумі і переході до якісно нової демократичної держави.

Гендерна соціальна нерівність не завжди усвідомлюється індивідом, але його присутність у будь-яких сферах життя впливає негативно на індивідуальне соціальне самопочуття, на загальну задоволеність життям.

На індивідуальному рівні, як у жінок, так і у чоловіків виконання патріархальної гендерної ролі, що суперечить власним прагненням і бажанням особистості, відбивається на психічному й фізичному здоров'ї, на загальній задоволеності життям, роботою, родиною. Гендерна роль, що нав'язується патріархальними стереотипами чоловікові, надзвичайно важка. Бути "переможцем" завжди і в усьому, – небезпечно для здоров'я, зокрема, збільшує ризик виникнення серцевих захворювань. На рівні міжособистісних відносин роль, що нав'язується чоловікові, роль сильного, стриманого у своїх емоціях, призводить до того, що він, як правило не може знайти взаєморозуміння з навколишніми і виглядає черствою людиною, а іноді, зрештою, таким і стає.

Нерівність жінки у родині (у тому разі, коли вона побудована на владі чоловіка й підпорядкованості чоловіка) спричиняє те, що заміжні жінки страждають значно більшим числом фізичних і психічних хвороб, ніж самотні жінки. При працевлаштуванні у жінок менше шансів, ніж у чоловіків, отримати вакантне місце. Жінки стають небажаною робочою силою, оскільки працедавці не хочуть обтяжувати свої прибутки більшими, у порівнянні з чоловіками, витратами на забезпечення соціальних гарантій. У жінок і досі менше шансів ніж у чоловіків просунутися по кар'єрній щабліні. Традиційні стереотипи масової свідомості суттєво обмежують можливості кар'єрного росту для жінок та негативно впливають на їх сімейні відносини як тільки вони добиваються перших успіхів. Нерідко, жінка, що досягла успіху, "карається оточенням"; замість визнання її заслуг вона одержує реакцію роздратування й заздрості з боку своїх колег і друзів. Модель жінки-бізнесвумен наділена сильним характером, працелюбністю, розумом, вольовими якостями, але обов'язково – у неї труднощі в сімейному та особистому житті, її діти обділені увагою і потерпають домашніх непорозумінь, і, звичайно, робиться натяк на нещасливе особисте життя. Все це наводить на думку, що жінка і кар'єра – речі несумісні. При цьому інколи жінка лідер подається як нормальне явище, але, втім – як окремий випадок.

Ми живемо в такому культурному середовищі, де проголошується, що чоловіки і жінки не схожі одне на одного, і повинні виконувати різні соціальні ролі. Ми звикли до думки, що чоловіки і жінки – це дві протилежності, поведінка яких в різних соціумах традиційно закріплена. Подібного роду ідеї настільки вкорінені в нашу свідомість, що вважаються істинними, що перешкоджає будь-яким змінам. Але досягнення гендерної рівності не означає того, що жінки стануть такими самими як чоловіки.

Проблема гендерної нерівності – це, насамперед, проблема нашого мислення. Реформація, в першу чергу, повинна відбутися на рівні суспільної свідомості, після чого можливе втілення практики в життя.